

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a Mgr. Kamila Tojnera v právní věci žalobce: **L.D.T.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem, Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 3. 2011 čj. MV-4526-/SO-2011,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem (dále jen správní orgán prvního stupně) ze dne 27. 4. 2010 čj. CPUL-02722-15/CI-2009-044061. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně zamítl žádost žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky.

Žalobce v žalobě namítá, že jeho žádost byla zamítnuta s odůvodněním, že žalobce je veden v evidenci nežádoucích osob a že přerušení řízení, o které žalobce usiloval, lze učinit pouze na nezbytně nutnou dobu, v tomto konkrétním případě na 60 dní. Žalobce má za to, že v řízení, které sám inicioval, je jeho výsadním právem o přerušení řízení požádat a je povinností správního orgánu takové žádosti vyhovět. V tomto ohledu žalobce vychází z rozsudku Městského soudu v Praze sp.zn. 11 Ca 365/2008. Ačkoliv žalobce v rámci svého podání navrhoval přerušení řízení s odůvodněním, že soudní přezkum rozhodnutí o správním vyhoštění je předběžnou otázkou, měl žalovaný posuzovat podání žalobce podle jeho skutečného obsahu, tedy jako žádost o přerušení podle § 64 odst. 2 správního řádu. Žalobce je proto přesvědčen, že postup správního orgánu, který předcházel vydání napadeného

rozhodnutí, je v rozporu s právními předpisy, v důsledku čehož je nutno považovat za nezákonné i napadené rozhodnutí.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Žalovaný je toho názoru, že bylo postupováno v souladu se zákonem a na svém stanovisku vyjádřeném v napadeném rozhodnutí trvá. Podle názoru žalovaného námitky žalobce neodpovídají skutečnostem, které ze spisového materiálu vyplývají. Proto žalovaný navrhl, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta.

Při ústním jednání před soudem žalobce prostřednictvím právního zástupce setrval na podané žalobě a nad rámec uplatněných námitek poukázal na to, že rozhodnutí o správním vyhoštění bylo následně soudem zrušeno. Žalovaný se k ústnímu jednání před soudem nedostavil.

Ze správního spisu byly zjištěny následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Dne 6. 5. 2009 byla správnímu orgánu prvního stupně doručena žádost žalobce o povolení k dlouhodobému pobytu. Správní orgán prvního stupně zjistil, že žalobci bylo rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 29. 4. 2009 č.j. CPUL-1985-26/ČJ-2009-044061-HONS uloženo správní vyhoštění na dobu jednoho roku. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí bylo zamítnuto rozhodnutím Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 4. 12. 2009 č.j. CPR-13998-1/ČJ-2009-9CPR-V234, které nabylo právní moci dne 14. 12. 2009.

Dne 28. 1. 2010 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno podání žalobce, ve kterém uvedl, že dne 18. 12. 2009 podal žalobu proti rozhodnutí o správním vyhoštění. Žaloba má podle názoru žalobce povahu předběžné otázky podle § 57 správního řádu a žalobce proto v souladu s ust. § 64 odst. 2 správního řádu žádá o přerušení řízení o povolení dlouhodobého pobytu. Současně žalobce zdůraznil, že podle ust. § 172 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu cizinců) má žaloba proti rozhodnutí o správním vyhoštění odkladný účinek. Žalobce dále poukázal na to, že podle § 64 odst. 2 správního řádu je v řízení zahájeném na základě žádosti účastníka povinností správního orgánu vyhovět žádosti o přerušení řízení. Žalobce v závěru tohoto podání požádal o přerušení správního řízení ve věci jeho žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu do doby, než Městský soud v Praze rozhodne o žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění.

Usnesením ze dne 8. 2. 2010 č.j. CPUL-02722-12/CI-2009-044061 správní orgán prvního stupně řízení přerušil řízení podle ust. § 64 odst. 4 správního řádu ve spojení s ust. § 65 odst. 2 správního řádu na 60 dnů ode dne doručení předmětného usnesení. Vyrozuměním ze dne 12. 4. 2010 správní orgán prvního stupně žalobce vyrozuměl o tom, že pokračuje v řízení ve věci žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu, neboť pominula lhůta určená správním orgánem.

Rozhodnutím ze dne 27. 4. 2010 č.j. CPUL-02722-15/CI-2009-044061 správní orgán prvního stupně rozhodl tak, že žalobci se povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání podle § 46 odst. 1 písm. k) a § 56 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců neuděluje. V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán prvního stupně uvedl, že žalobci bylo uloženo správní vyhoštění. Podle ust. § 56 odst. 1 písm. c) zákona

o pobytu cizinců se cizinci neudělí vízum, jestliže je evidován v evidenci nežádoucích osob. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí o správním vyhoštění nabylo právní moci, byl žalobce označen za nežádoucí osobou. Přestože bylo toto rozhodnutí následně napadeno žalobou, která způsobila dočasně jeho nevykonatelnost, je předmětné rozhodnutí stále pravomocné, a proto je žalobce v evidenci nežádoucích osob i nadále evidován.

Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, ve kterém především namítl, že správní orgán prvního stupně zásadně pochybil, když v délce přerušení řízení nevyhověl jeho návrhu týkajícímu se délky přerušení a řízení přerušil pouze na dobu 60 dnů. Žalobce navrhovanou délku přerušení řízení specifikoval dostatečně, jasně a určitě, navíc rozhodnutí o ukončení pobytu má v řízení o prodloužení platnosti pobytu na území povahu předběžné otázky podle ust. § 57 správního řádu. Žalobce považuje za zásadní ust. § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, podle kterého má včas podaná žaloba proti rozhodnutí o správním vyhoštění odkladný účinek na vykonatelnost rozhodnutí. Žalobce tak může na základě této žaloby pobývat legálně na území České republiky do doby, než soud o této žalobě rozhodne. Logicky by i správní orgán měl s rozhodnutím posečkat právě vzhledem k tomu, že ačkoliv bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění, může žalobce ze zákona legálně pobývat na území a v případě úspěchu žaloby musí mít svůj pobyt nějakým způsobem upraven.

O odvolání bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 28. 3. 2011 č.j. MV-4526-/SO-2011 tak, že odvolání bylo zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno. Žalovaný v odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedl, že podle § 64 odst. 4 správního řádu lze řízení přerušit na nezbytně nutnou dobu. Pokud je řízení přerušeno na základě požadavku účastníka řízení, správní orgán k tomuto návrhu přihlíží. Konkrétní doba přerušení řízení není tedy správním řádem stanovena a záleží na úvaze správního orgánu, jakou lhůtu v usnesení o přerušení řízení stanoví. O správním vyhoštění žalobce bylo pravomocně rozhodnuto a z tohoto titulu byl evidován v evidenci nežádoucích osob. Proti rozhodnutí o správním vyhoštění byla sice podána správní žaloba, avšak bylo zjištěno, že rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 11. 11. 2010 pod sp.zn. 10 Ca 428/2009 byla žaloba zamítnuta. Tedy dnem nabytí právní moci tohoto rozsudku se tak rozhodnutí o správním vyhoštění stalo vykonatelným.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

V žalobě je obsažena v podstatě toliko jediná námitka, a to námitka procesního charakteru. Soud musí proto nejprve obecně předeslat, že ne každá procesní vada nutně musí být důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Správní soudy jsou primárně povolány k tomu, aby poskytovaly ochrany veřejným subjektivním právům fyzických a právnických osob. Dojde-li ve správním řízení k určité procesní vadě, je proto vždy nejprve třeba zkoumat, zda tato vada vůbec mohla reálně mít vliv na výsledek řízení, jinými slovy řečeno, zda by výsledek správního řízení alespoň potenciálně mohl být jiný, pokud by této vady nebylo.

V daném případě žalobce namítá, že správní orgány v řízení vydaly rozhodnutí navzdory jím podané žádosti o přerušení řízení, které byly povinny vyhovět. Z podání žalobce učiněného v průběhu správního řízení, jímž přerušení řízení navrhoval, je zcela jasně patrný

požadavek žalobce na to, aby řízení o jeho žádosti o povolení dlouhodobého pobytu nebylo ukončeno dříve, než soud rozhodne o správní žalobě podané proti rozhodnutí o jeho správním vyhoštění.

Žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 28. 3. 2011. Rozsudek zdejšího soudu ze dne 11. 11. 2010 čj. 10 Ca 428/2009-53, jímž byla zamítnuta žaloba žalobce proti rozhodnutí o správním vyhoštění, nabyt právní moci dne 16. 12. 2010. Je tedy zřejmé, že faktický průběh řízení byl takový, jak žalobce požadoval. Bez ohledu na to, jaký postoj zaujaly správní orgány k požadavku na přerušení řízení v odůvodnění svých rozhodnutí, podstatné je, že požadavek žalobce byl fakticky respektován a postupem správních orgánů tak nemohl být v tomto ohledu nijak zkrácen na svých právech. Žalobní námitka tak nemohla být shledána důvodnou.

Nad rámec shora uvedeného soud k námitkám uplatněným při ústním jednání před soudem poznamenává, že je mu pochopitelně z úřední činnosti známo, že žalobce podal proti rozsudku ze dne 11. 11. 2010 čj. 10 Ca 428/2009-53 kasační stížnost, které bylo vyhověno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 7. 2011 čj. 8 As 41/2011-82 a následně bylo rozhodnutí o správním vyhoštění zrušeno rozsudkem zdejšího soudu ze dne 16. 8. 2011 čj. 10A 246/2011-99. Tyto okolnosti však soud nemohl při svém rozhodování nijak zohlednit, neboť soud musí při rozhodování o žalobě vycházet ze skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Za splnění všech zákonem stanovených podmínek však mohou být tyto rozsudky případně důvodem pro povolení obnovy řízení ve věci žádosti žalobce o povolení dlouhodobého pobytu.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 22. srpna 2013

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu